

[Kofod-Svendsen]

Man kan vel sige, at regeringens forslag handler dels om procedure og dels om indhold, mens det, SF's forslag behandler, er procedure. Jeg mener, at klarheden ville blive langt bedre, hvis regeringens forslag blev delt op, så der var ét forslag om procedure og et andet forslag om det indholdsmæssige, og dér tænker jeg så på kapitel 4 i ministerens forslag om forskning på befrugtede menneskelige æg og menneskelige kønsceller, der agtes anvendt til befrugtning.

Hvis jeg begynder med det indholdsmæssige, kan Kristeligt Folkeparti ikke støtte indholdet i kapitel 4. Vi kan støtte, at man siger nej til donation af befrugtede menneskelige æg. Her sætter ministeren en grænse, og det er vi enige i, det er jo en stadfæstelse af den gældende grænse. Men man vil åbne op for en forskning, og dér mener vi, at man overskrider nogle grænser, som ikke skal overskrides.

Som bl.a. Venstres ordfører var inde på, er det noget principielt nyt, man går i gang med her. Man kan stille det spørgsmål: Skal vi gøre alt, hvad vi teknisk set kan gøre? Mit svar er nej. Den nyere teknologiske udvikling muliggør nogle ting, som vi af etiske grunde må sige at vi ikke ønsker at være med til. Her bruger man menneskeligt liv som et formål – et på mange måder ædelt formål for at forbedre en metode – og det mener vi er uetisk.

Hvis man først åbner for, som regeringen foreslår, at der skal være en 14-dages-grænse, hvad vil så være begrundelsen for, at man ikke om to år kunne forbedre metoden yderligere, og så skulle det være 28 dage, og siden kunne man få yderligere argumenter for, at vi også kunne opnå den og den viden, hvis vi yderligere liberaliserede. Jeg mener, at man her sætter en udvikling i gang, som kan få skæbnsvangre følger for vor respekt for det menneskelige liv. Altså et klart nej fra vores side til indholdet i kapitel 4.

Med hensyn til det, jeg har kaldt proceduren eller formreglerne, er det jo et spørgsmål om, at vi skal finde nogle regler, så vi får det bedst mulige samarbejde mellem Det Etske Råd og vort komitéssystem. Lad mig begynde med at sige, at Kristeligt Folkeparti er enig i, at vi skal lovgive med hensyn til komitésystemet. Det er der jo bred enighed om, så det er ikke den store nyhed.

Når det så gælder måden, vi skal gøre det på, synes jeg, efter at jeg har læst SF's og regeringens forslag, at SF's forslag er det klareste, men her har vi ikke i alle detaljer lagt os fast. Lige så principfaste vi vil være, når det gælder indholdet, lige så pragmatiske kan vi være med hensyn til proceduren for at finde de mest hensigtsmæssige procedureregler.

Ministeren siger i § 4, at den centrale komité bl.a. ved fælles møder skal samarbejde med Det Etske Råd. Ja, man kan jo godt dekretere, at to parter skal samarbejde, men jeg synes, det er mere spændende, hvilke procedurer man i grunden skitserer for at etablere et godt samarbejde. I bemærkningerne står der, at det samarbejde så kan ske ved fælles møder mellem formænd og næstformænd for de respektive organer, men i øvrigt er formen ikke tilsigtet fastlagt ved lov.

Jeg tror, vi skal gøre noget mere ud af at finde ud af, hvad Det Etske Råd skal lave, og hvad hele komitésystemet skal lave. Det er ikke nok at påbyde ved lov, at to organer skal samarbejde. Det må klarere indholdsbestemmes, og dér synes jeg, at SF kommer længere ved at formulere sig mere præcist om, hvad det ene og det andet organ skal lave. Vi skal ikke have dobbeltarbejde.

For mig at se må det være den konkrete stillingtagen, som skal ligge i det videnskabsetiske komitéssystem, og Den Centrale Videnskabsetiske Komité skal fungere som et ankesystem og derfor være uafhængig. Her synes jeg, at SF's tankegang er rigtig. Men i stedet for her at gå ind i overvejelser af de enkelte paragraffer vil jeg sige, at det må vi kulegrave under udvalgsarbejdet. Jeg tror, at vi i bred enighed kan finde noget fornuftigt, når vi er enige om, at vi skal have en lovgivning. Hvis vi er enige om, at vi ikke skal have en overlappning, så vi får udskilt § 4 fra ministerens forslag, har vi nogle udmærkede regler i øjeblikket, hvad det angår, og så lægger vi alle sammen hovederne i blød for at finde nogle gode rammer. SF har efter min vurdering spillet klarest ud, men jeg tror, at vi måske nogle steder kan finde noget helt tredje, så vi på dette punkt kunne ende med et godt forslag.

Men jeg må endnu en gang understrege, at vi fastholder den grundlæggende respekt for det menneskelige liv fra befrugtningsojeblikket, og dér vil jeg være helt sikker, når det gælder